

1. Рога до уст своїх, та й засурми: на дім Божий спадає неначе орел, бо переступили вони заповіта Мого, і на Закона Мого повстали.

2. До Мене взивають вони: Мій Боже, познали Тебе ми, Ізраїлю!

3. Покинув Ізраїль добро, ворог його пожене!

4. Вони ставлять царя, але не від Мене, вони князя ставлять, але Я не знаю! Вони з срібла свого та із золота свого божків нарobili собі, щоб загинути,

5. відкинув теля твоє Я, Самаріє! Мій гнів запалився на них, аж доки не можуть вони від провини очиститись?

6. Бо й воно від Ізраїля. Зробив його майстер, і воно то не Бог, бо теля самарійське на кавалки обернеться.

7. А що вітер вони засівають, то бурю пожнуть, в них не буде й колосся, а зерно не видасть муки, коли ж видасть, чужі поковтають її.

8. Ізраїль проковтнений, став між народами він як та річ, що до неї немає замилювання.

9. Бо вони відійшли до Ашшуру, як дикий осел, що самотний собі, а Єфрем за любов дає дари любовні.

10. І хоч вони здобувають прихильників серед поганів, Я їх позбираю тепер, і незабаром вони перестануть помазувати царя, і князів.

11. Бо жертівників був намножив Єфрем, щоб грішити, на провину йому стали ці жертівники!

12. Я можу йому написати Закон Свій хоч тисячу разів, як чуже пораховане буде!

13. Вони ж жертви кохають, ріжуть м'ясо й їдять, та Господь не вподобує їх. Тепер Він згадає про їхню провину та їхні гріхи покарає, вони до Єгипту повернуться!

14. Ізраїль забув про свого Творця та й будує палати, а Юда намножив твердинні міста, та пошлю Я огонь на його ці міста, і пожере він палати його!